

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 510/2017-6

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 1. augusta 2017 v senáte zloženom z predsedu Sergeja Kohuta, zo sudkyne Jany Baricovej a sudcu Rudolfa Tkáčika prerokoval oznámenie sudcu Lajosa Mészáros, člena druhého senátu Ústavného súdu Slovenskej republiky, o dôvodoch jeho vylúčenia z výkonu sudcovskej funkcie v konaní o sťažnosti [REDACTED], [REDACTED], zastúpeného advokátom JUDr. Ladislavom Pirovitsom, L. Štúra 29, Kráľovský Chlmec, vedenej Ústavným súdom Slovenskej republiky pod sp. zn. Rvp 583/2017 a takto

r o z h o d o l :

Sudca Ústavného súdu Slovenskej republiky Lajos Mészáros **n i e j e v y l ú č e n ý** z výkonu sudcovskej funkcie v konaní vedenom Ústavným súdom Slovenskej republiky pod sp. zn. Rvp 583/2017.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Vo veci sťažnosti [REDACTED] (ďalej len „sťažovateľ“) vedenej Ústavným súdom Slovenskej republiky (ďalej aj „ústavný súd“) pod sp. zn. Rvp 583/2017 sudca ústavného súdu Lajos Mészáros, ktorý je členom druhého senátu ústavného súdu,

predsedníčke ústavného súdu 12. júna 2017 oznámil dôvody svojho prípadného vylúčenia z výkonu sudcovskej funkcie.

Sudca v oznámení uviedol, že právnym zástupcom sťažovateľa je JUDr. Ladislav Pirovits, vo vzťahu ku ktorému – ako sťažovateľovi – bol uznesením ústavného súdu sp. zn. III. ÚS 679/2014 z výkonu sudcovskej funkcie v konaní vedenom pred ústavným súdom pod sp. zn. II. ÚS 653/2013 vylúčený. Ďalej uviedol: *„Napriek uvedenému však prehlasujem, že v predmetnej veci sa necítim byť predpojatý ani pre pomer k veci ani pre pomer k účastníkom, resp. ani k právnenému zástupcovi sťažovateľa, vo vzťahu ku ktorému okrem holého faktu spoločnej minulosti k rovnakému politickému hnutiu pred asi 25 rokmi, konkrétne osvedčené skutočnosti, ktoré by mohli vzbudzovať pochybnosti o mojej predpojatosti preukázané nie sú a ani nemôžu byť.“*

II.

Podľa ustanovenia § 27 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) je sudca vylúčený z výkonu sudcovskej funkcie v konaní vo veci, ak so zreteľom na jeho pomer k veci, k účastníkom konania alebo k ich zástupcom možno mať pochybnosti o jeho nepredpojatosti.

Podľa ustanovenia § 28 ods. 2 zákona o ústavnom súde ak ide o rozhodovanie v senáte ústavného súdu, o vylúčení sudcu pre predpojatosť rozhodne iný senát.

Podľa platného rozvrhu práce Ústavného súdu Slovenskej republiky na obdobie roka 2017 o vylúčení sudcu pri rozhodovaní v senáte podľa § 28 ods. 2 zákona o ústavnom súde rozhoduje tretí senát, ak ide o sudcov druhého senátu.

Z judikatúry ústavného súdu vyplýva, že existenciu neustrannosti sudcu treba posudzovať podľa subjektívneho hľadiska, to znamená na základe osobného presvedčenia

a správania konkrétneho sudcu v danej veci, a tiež podľa objektívneho hľadiska, teda zisťovaním, či sudca poskytoval dostatočné záruky, aby bola z tohto hľadiska vylúčená akákoľvek oprávnená pochybnosť (III. ÚS 16/00).

Podľa § 27 ods. 1 zákona o ústavnom súde sudca je vylúčený z výkonu sudcovskej funkcie v konaní vo veci, ak so zreteľom na jeho pomer k veci, k účastníkom konania alebo ich zástupcom možno mať pochybnosti o jeho nepredpojatosti.

Ústavný súd posúdil relevantnosť dôvodov oznámených sudcom zo subjektívneho, ako aj z objektívneho hľadiska. Prihliadol predovšetkým na to, že vo veci, v ktorej bol sudca vylúčený (II. ÚS 653/2013), bol účastníkom konania osobne JUDr. Ladislav Pirovits. V danej veci však menovaný vystupuje ako advokát sťažovateľa, čo má značný vplyv na postoj k veci z hľadiska možnej predpojatosti konať vo veci ako sudca. Navyše sám sudca vo svojom vyjadrení uviedol, že sa necíti byť predpojatým.

Ústavný súd vzal do úvahy tiež skutočnosť, že sudca s menovaným právnym zástupcom sťažovateľa nijako nespolupracuje, nie je s ním v osobnom a ani pracovnom kontakte.

Ústavný súd v kontexte uvedeného tiež zohľadnil ústavné postavenie sudcu ústavného súdu, jeho sľub a tiež skutočnosť, že garanciou pre nestrannú ochranu ústavnosti v označenej veci je aj to, že jej prerokovanie a rozhodnutie je v pôsobnosti senátu, a nie samotného sudcu.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 1. augusta 2017